

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoP/2/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8325202641
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Tobiašová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8325202641.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Márie Benkovej vo veci starostlivosti súdu o mal. deti: 1/ K. R. T., L.. XX.XX.XXXX, 2/ Q. Q. T., L.. XX.XX.XXXX, obe deti bytom pri matke, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y., deti matky: G. T. G., L.. XX.XX.XXXX, P. J. Y. O. XXX, XXX XX Y. O., G. J. M. XXXX/XX, XXX XX Y., a otca: P. T., L.. XX.XX.XXXX, J. Y. O. XXX, XXX XX Y. O., právne zastúpený advokátkou JUDr. Ing. Zuzanou Amrichovou Lodovou, so sídlom Námestie slobody 25, 066 01 Humenné, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Humenné, č.k. 8P/194/2025-110 zo dňa 13. novembra 2025, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 13.10.2025 sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala nahradiť súhlas otca s poskytnutím zdravotnej starostlivosti maloletým deťom u lekárov špecialistov, vrátane B.T. C.. S. Q., K. G. C.. C. T. a všetkých ďalších potrebných lekárov a odborných vyšetrení, ktoré sú nevyhnutné pre ich zdravý telesný, psychický a rečový vývin.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že:

„Súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .“

3. Rozhodnutie právne odôvodnil § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 332 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, § 4 ods. 4, § 6 ods. 4 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 35 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v posudzovanom prípade nejde o nezhodu rodičov v podstatnej veci - o udelenie súhlasu na poskytovanie odbornej zdravotnej starostlivosti pre maloleté deti, lebo aj z matkou predloženej komunikácie rodičov vyplýva, že otec súhlasy podpísal a doručil jej ich ešte pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka sa napriek tomu obrátila s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia na súd. Otec následne doručil aj súdu podpísané súhlasy dňa 03.11.2025, ktoré matke doručí spolu s rozhodnutím. Neodkladné opatrenie je inštitútom, ktorý slúži na okamžitý zásah súdu v situácii, ktorá neznesie odklad a je ohrozením pre maloleté dieťa. Vzhľadom

na vyššie uvedené skutočnosti dospel k záveru, že otec zákonom vyžadované súhlasy s poskytnutím zdravotnej starostlivosti maloletým deťom u G.. S. Q. a C.. C. T. podpísal, matke ich doručil, opätovne podpísané súhlasy jej doručuje aj súd, preto nie je dôvod na vydanie súdneho rozhodnutia nariadením neodkladného opatrenia a návrh matky zamietol.

III. Obsah odvolania matky a vyjadrení účastníkov konania

5. Proti uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie matka z dôvodu nesprávnych skutkových zistení, nesprávneho právneho posúdenia a porušenia práva na spravodlivý proces. Nesprávne vyhodnotenie dôkazov a skutočného stavu veci vzhľadom na naplnenie v závere súdu o riadne udelenom súhlase otca, pretože je v priamom rozpore s obsahom listín, ktoré boli skutočne predložené. Boli jej doručené výlučne znehodnotené a právne nepoužiteľné verzie súhlasov, ktoré nepredstavovali platný a nepodmienečný súhlas. Napriek tomu súd požaduje, aby akceptovala neplatné súhlasy a dodatočné verzie, ktoré obsahujú chyby a odlišnosti, čo je neakceptovateľné. Namietala nesprávne aplikovanie § 325 zákona č. 160/2015 Z. z. a § 35 zákona č. 36/2005 Z. z., keď neodkladné opatrenie nebolo posúdené z hľadiska jeho účelu - ochrany maloletých detí pred ujmom spôsobenou obštrukciami a nečinnosťou rodiča. Nesúhlasila tiež so záverom súdu, že nejde o podstatnú vec, pretože v zmysle judikatúry (R 30/2016) ide o najzávažnejšie a podstatné veci, v ktorých je súhlas oboch rodičov nevyhnutný. K porušeniu práva na spravodlivý proces malo dôjsť pre absenciu vysvetlenia ako bol zohľadnený najlepší záujem maloletých detí, a tiež v dôsledku formálnosti rozhodnutia a jeho jednostrannosti. U maloletých detí dochádza k bezprostrednému ohrozeniu ich práv a konanie otca nemožno ospravedlniť a ani relativizovať. Za závažné procesné pochybenie označila nevyžiadanie si stanoviska od kolízneho opatrovníka, čo má za následok porušenie práv detí a zásah do zákonnosti napadnutého uznesenia. Za právne nesprávny a odporujúci zásade koncentrácie konania označila postup súdu, ktorý v odôvodnení uznesenia citoval pasáže z iného konania, keďže mal rozhodovať výlučne na základe aktuálneho stavu a bezprostredného ohrozenia práv maloletých detí. Navyše súd mal vedomosť o uzatvorenej rodičovskej dohode ohľadom úpravy styku, ktorá má v zmysle zákona prednosť pred zrušeným rozsudkom. Zároveň sa odvolala na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15CoP/64/2024 zo dňa 30.07.2024, ktorý riešil analogickú právnu otázku a dospel k záveru, že poskytovanie zdravotnej starostlivosti je podstatná vec, kde odmietanie alebo podmieňovanie môže predstavovať ohrozenie práv maloletého, preto je nariadenie neodkladného opatrenia v takýchto prípadoch dôvodné a nevyhnutné. Namietala nevykonanie podstatných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, ktoré špecifikovala a ktoré jasne preukazujú dlhodobé marenie zdravotnej starostlivosti zo strany otca. Poukázala tiež na závažné rozpory v bodoch 13. až 15. uznesenia a účelové prehliadanie dôkazov z čoho vyplýva, že súd sa nezaoberal podstatou návrhu, ale odklonil sa od riadne vykonaných dôkazov a uprednostnil formalistické úvahy. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a priamo rozhodol spôsobom uvedeným v návrhu.

6. Kolízny opatrovník k podanému odvolaniu uviedol, že nesúhlas rodiča s poskytovaním zdravotnej starostlivosti je podstatná vec súvisiaca s výkonom rodičovských práv a povinností. Na posúdenie zhodnotenia súhlasov poskytnutých otcom mu chýba informácia, kým boli vypracované matkou predložené súhlasy, a teda či skutočne vyškrtnutím častí došlo ku skutočnému znehodnoteniu. Obaja rodičia majú právo byť prítomní na lekárskech vyšetreniach detí, a na to prirodzene nadväzuje právo oboch rodičov byť informovaní o zdravotnom stave maloletých detí priamo lekármi. V danom prípade dlhodobo identifikuje problém v pretrvávajúcom nesúhlase matky s prítomnosťou otca na odborných vyšetreniach, pričom jej nesúhlas má za následok odmietanie akceptovania takéhoto postupu zo strany otca, vyznačuje sa neochotou spolupracovať pri zabezpečovaní odborných vyšetrení výlučne iba matkou. Na vzniknutej situácii majú jednoznačne podiel obaja rodičia, pretože tak ako otec podmieňuje vyšetrenie detí svojou prítomnosťou, tak matka podmieňuje akceptáciu ním podpísaných súhlasov dodržaním presného znenia súhlasov, ktoré ona sama predkladá. Partnerský konflikt, ktorý viedol k rozvodu manželstva, plynule pokračuje v rovine rodičovskej. Rodičia voči sebe prechovávajú nedôveru a ani v záujme maloletých detí sa nevedia dohodnúť na postupe, ktorý by rešpektoval právo každého z nich. Namiesto toho dochádza k nadužívaniu a miestami až k zneužívaniu slovných spojení - najlepší záujem maloletých detí, ochrana práv a právom chránených záujmov maloletých detí a podobne.

7. Otec k podanému odvolaniu uviedol, že padnuté uznesenie považuje za správne po vecnej aj právnej stránke. Návrh matka podala ako sankciu voči nemu za to, že súhlas nebol ochotný udeliť v znení pripravenom matkou. Písomný súhlas v znení pripravenom matkou nebol a nie je ochotný podpísať,

nakoľko nie je pravdou, že znemožňuje riadne poskytovanie potrebnej zdravotnej starostlivosti, práve naopak, chce byť informovaný o ich priebehu a výsledku v snahe docieľiť objektívne poskytnutie zdravotnej starostlivosti. Všetky potrebné súhlasy spolu s písomným zhrnutím zdravotného stavu zaslal obom ambulanciám doporučenou poštou, ako to už deklaroval vo svojom vyjadrení k podanému návrhu. Má za to, že nahradenie súhlasu neodkladným opatrením je absurdné a neadekvátne, nakoľko vždy mal a má záujem o všetky záležitosti týkajúce sa detí. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

8. Matka k vyjadreniu otca uviedla, že správanie otca má dlhodobý a opakujúci sa charakter a svojim rozsahom a intenzitou už presahuje rámec bežného rodičovského nesúladu. Otec poslal obom ambulanciám vyjadrenia, v zmysle ktorých si neželá, aby boli maloleté deti ošetrované alebo diagnostikované bez jeho prítomnosti, v dôsledku čoho obe lekárky odmietli objednať deti na vyšetrenie, čím došlo k vzniku priamej prekážky v poskytovaní nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti. Text súhlasu, ktorý zaslala otcovi nepredstavoval vzdanie sa jeho rodičovských práv, avšak poskytnutie súhlasu podmienil svojou osobnou prítomnosťou, preto bolo nevyhnutné v texte uviesť, že udeľuje súhlas bez akýchkoľvek podmienok. Otec podmienil udelenie súhlasu aj v prípade genetického vyšetrenia ADOS, ako aj pri plánovanom operačnom zákroku, čím znemožnil vykonanie nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti. Za nepravdivé označila tvrdenia otca o tom, kedy sa dozvedel o zdravotnom stave maloletých detí. Cieľom neodkladného opatrenia bolo odstránenie prekážok, ktoré bránia včasnemu a riadnemu poskytovaniu zdravotnej starostlivosti. Ďalej podrobne opísala súčasné konanie a postoj otca. Namietala, že otec svojimi podmienkami len zneužíva svoje rodičovské práva, keď sa na ne odvoláva selektívne, a to najmä pri lekároch, pri ktorých sa stanovujú diagnózy. Otec disponuje všetkými lekárskymi správami, napriek tomu sa snaží vytvoriť dojem, že lekárske správy diagnózy nepotvrdili a boli predčasné. Skutočnosť, že zdravotný stav maloletých detí sa v súčasnosti zlepšil je priamym dôsledkom toho, že dôsledne dodržiavala odborné odporúčania a pokyny lekárov, pokiaľ jej v tom konaní otec nezabránil. Status ŤZP bol maloletým deťom priznaný na základe ich diagnóz a otec má k dispozícii aj správu posudkového lekára. Takýto stav je pre maloleté deti neudržateľný a bez zásahu súdu nie je možné zabezpečiť pokojné, stabilné a funkčné prostredie pre ochranu ich zdravia a vývinu.

9. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), v spojení s ustanovením § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa zásad uvedených v § 62 a nasl. CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, pričom dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

11. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Civilného mimosporového poriadku.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

16. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä: a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

17. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

18. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

19. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

20. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

21. Podľa ustálenej súdnej praxe pre nariadenie neodkladného opatrenia sa vyžaduje minimálne osvedčenie skutočností podstatných pre rozhodnutie. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.09.2010, sp. zn. 6 Cdo 171/2010).

22. Keďže neodkladné opatrenie je možné nariadiť aj v prípadoch týkajúcich sa starostlivosti o maloleté deti za predpokladu, že pomery maloletých je nevyhnutné upraviť bezodkladne, odvolací súd skúmal aj záujem maloletých detí na nariadení navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorý bude daný predovšetkým vtedy, ak tento záujem maloletých bude narušený alebo ohrozený v prípade absencie bezodkladnej úpravy jeho pomerov. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých je poskytnutie aj preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Je potrebné poznamenať, že nariadenie predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia) je dôvodné iba za situácie, ak je potrebné bezodkladne vyriešiť situáciu, v akej sa maloleté dieťa ocitlo (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I ÚS. 347/06). V rámci konania o nariadení neodkladného opatrenia sa posudzuje naliehavosť požadovanej úpravy vzhľadom na nevyhnutnosť rozhodnúť tak, aby sa predišlo vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy.

23. Predmetom tohto konania je rozhodovanie o podstatnej nezhode rodičov, ktorá vznikla v súvislosti s výkonom ich rodičovských práv a povinností k mal. deťom. Súd prvej inštancie nevyhovел návrhu matky, ktorá žiadala nahraďiť súhlas otca s poskytnutím zdravotnej starostlivosti maloletým deťom u lekárov špecialistov, najmä u logopedičky a detskej psychiatričky, preto bolo potrebné posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru.

24. Obom rodičom patrí právo rozhodovať o záležitostiach maloletých detí pokiaľ nedošlo k pozastaveniu, obmedzeniu alebo pozbaveniu rodičovských práv a povinností rodiča. Z formulácie § 35 Zákona o rodine a jeho výkladu a contrario možno dospieť k záveru, že rodičia majú právo rozhodovať o bežných a podstatných záležitostiach maloletých detí. Bežnými záležitosťami je potrebné rozumieť tie, ktoré vznikajú pri uspokojovaní každodenných potrieb dieťaťa, preto nemožno uzavrieť, že o nich môže rozhodovať len ten rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Podstatnými záležitosťami sú tie, ktoré sú jednak objektívne v právnom živote podstatné (napr. zastúpenie) a jednak aj tie, ktoré sú pre rodiča, no najmä pre dieťa podstatné a musia byť vždy schválené oboma rodičmi. Súdna prax za podstatné veci maloletého považuje najmä jeho vysťahovanie do cudziny, správu majetku, štátne občianstvo, udelenie súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti, prípravu na budúce povolanie,

či zmenu mena alebo priezviska. Nie je však vylúčené, aby súd posúdil ako dôležitú aj inú záležitosť maloletého, vždy sa však musí vysporiadať s tým, či ide skutočne o podstatnú otázku, keďže uvedené je základným predpokladom pre rozhodovanie súdu. V prípade, ak by nedošlo k zhode medzi rodičmi o tom, čo je skutočný záujem dieťaťa a zároveň ide o podstatnú záležitosť maloletého, rozhodne o tejto záležitosti maloletého súd na návrh ktoréhokoľvek rodiča.

25. Rozhodovanie podľa § 35 Zákona o rodine nastáva v prípadoch, kedy rodičia nie sú schopní dohodnúť sa na výkone rodičovských práv a povinností, preto rozhodnutie súdu musí byť hľadáním optimálneho stavu zo strany súdu. Rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, pričom pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa, resp. maloletých detí. O bežných veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, ktorými je potrebné rozumieť záležitosti, ktoré vznikajú pri uspokojovaní každodenných potrieb dieťaťa, sú oprávnení rozhodovať obaja rodičia samostatne. Na druhej strane podstatné otázky týkajúce sa záležitostí dieťaťa musia byť vždy schválené oboma rodičmi. Podstatnou vecou je potrebné rozumieť nielen to, čo objektívne v právnom živote dieťaťa sa javí podstatné (napríklad zastúpenie), ale aj to, čo je podstatné jednak pre rodiča a najmä pre dieťa. Ustanovenie § 35 Zákona o rodine obsahuje len demonštratívny výpočet podstatných záležitostí maloletého dieťaťa, preto súd môže ako podstatnú vec posúdiť aj inú otázku, ako uvedenú v citovanom zákonom ustanovení. Pre posúdenie, či ide o vec bežnú alebo podstatnú týkajúcu sa maloletého dieťaťa, je potrebné vyhodnotiť, či nezhoda rodičov v konkrétnej veci môže alebo nemôže zásadným spôsobom ohroziť skutočný záujem maloletého dieťaťa.

26. Ako vyplýva zo samotného znenia § 35 Zákona o rodine, udelenie súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti je podstatnou vecou, preto sa vyžaduje súhlas oboch rodičov. Matka v podanom odvolaní namietala záver súdu o tom, že v predmetnom prípade nejde o nezhodu rodičov v podstatnej veci, a to aj s poukazom na judikatúru, s čím odvolací súd nesúhlasí. Z bodu 15. odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, aby súd prvej inštancie poprel, že rozhodovanie o odbornej zdravotnej starostlivosti maloletých detí nepatrí medzi rozhodovanie o podstatnej veci v zmysle § 35 Zákona o rodine. Zo spomínaného bodu vyplýva, že medzi rodičmi neexistuje nezhoda v tejto podstatnej veci, keďže otec predložené súhlasy podpísal. Pokiaľ matka svoju odvolaciu argumentáciu podporuje aj poukazom na judikatúru R 30/2016, túto nemožno na predmetný prípad aplikovať. Zo Zbierky stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3/2016 vyplýva, že publikované rozhodnutie R 30/2016 dáva odpoveď na otázku, aká je povaha žaloby reštrukturalizačného dlžníka, nie na otázku, či otázka udelenia súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti rodičom je podstatnou vecou. Na základe uvedeného boli tieto odvolacie námietky matky vyhodnotené ako nedôvodné.

27. Odvolací súd pri prieskume vecnej správnosti napadnutého uznesenia skúmal možné ohrozenie, resp. porušenie najlepšieho záujmu maloletých detí v prípade nevyhovenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Návrh nepochybne sleduje zabezpečenie pokračovania poskytovania odbornej zdravotnej starostlivosti maloletým deťom u B. C.. S. Q. S. K. G. C.. C. T.. Z obsahu spisu, predložených dôkazov a z vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že otec pred začatím tohto konania i v jeho priebehu, udelil písomné súhlasy s poskytnutím zdravotnej starostlivosti maloletým deťom u spomínaných lekárov, čo nepochybne vylučuje splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

28. Po oboznámení sa s obsahom spisu a vyjadreniami jednotlivých účastníkov konania odvolací súd dospel k záveru, že nezhoda rodičov sa priamo netýka poskytovania zdravotnej starostlivosti maloletým deťom, keďže otec nevyjadril nesúhlas s poskytnutím zdravotnej starostlivosti u lekárov špecialistov alebo u konkrétnych lekárov. Sporná sa medzi rodičmi stala otázka, či takéto odborné vyšetrenie majú maloleté deti absolvovať len za prítomnosti matky alebo aj za prítomnosti otca. Odvolací súd mal z obsahu spisu za osvedčené, že otec udelil súhlas dňa 03.10.2025 s vyšetrením maloletých detí u B. C.. S. Q. S. K. G. C.. C. T., s tým, že na predloženej predtlačí súhlasu „vyčiernil“ odsek v zmysle ktorého udeľuje súhlas bez podmieňovania svojou prítomnosťou, bez stanovenia akýchkoľvek podmienok a požiadaviek a tiež odsek, ktorý sa týkal spôsobu udelenia súhlasu (viď porovnaj č.l. 17 - 20 a č.l. 22 - 25). Pokiaľ matka namietala, že uvedeným zásahom došlo k znehodnoteniu a právnej nepoužiteľnosti súhlasov, odvolací súd s takýmto argumentom nemôže súhlasiť. Matka vo svojom ostatnom vyjadrení v odvolacom konaní uviedla, že tieto odseky bolo nevyhnutné uviesť v texte súhlasu z dôvodu správania sa otca, z čoho sa odvolaciemu súdu javí, že boli vypracované matkou a nešlo o štandardnú predtlač a podmienky stanovené jednotlivými ambulanciami, resp. ošetrojúcimi lekármi. Navyiac odvolaciemu súdu sa javí nepravdepodobné, aby dve rôzne ambulancie so sídlami v dvoch rôznych mestách (G., C.) mali

vypracované formálne a obsahovo totožné znenia súhlasov obsahujúce už vyššie spomínané odseky, ktoré boli otcom „vyčiernené“. Za daného stavu potom tvrdenie matky o právnej nepoužitelnosti týchto súhlasov neobstojí.

29. Ak by aj ošetrojúce lekárky odmietli akceptovať otcom upravené súhlasy, tak otec v priebehu konania predložil nové súhlasy zákonného zástupcu zo dňa 31.10.2025 (č.l. 72 - 73), ktoré nie sú nijak dodatočne zreteľne upravované a neobsahujú ani podmienku o vyšetrení maloletých detí výlučne v prítomnosti otca. Tieto súhlasy boli zo strany súdu prvej inštancie matke doručené spolu s rozhodnutím o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (viď doručenky za č.l. 114), teda matka uvedenými súhlasmi disponuje. Napokon aj samotný otec uviedol, že súhlasy zaslal aj do ambulancií C.. S. Q. a C.. C. T., čo matka vo svojom vyjadrení nepoprela.

30. Námietky matky, že u maloletých detí dochádza k bezprostrednému ohrozeniu ich práv a nebol zohľadnený ich najlepší záujem odvolací súd vyhodnotil za nedôvodné. V priebehu konania bolo osvedčené, že otec ešte pred podaním návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia udelil matke súhlas s vyšetrením maloletých detí v odborných ambulanciách C.. S. Q. a C.. C. T., dokonca v priebehu konania o nariadenie neodkladného opatrenia predložil nové súhlasy s vyšetrením maloletých detí. U maloletých detí tak neexistuje bezprostredné ohrozenie ich práv, pretože matka má k dispozícii súhlasy otca s vyšetrením maloletých detí a maloletým deťom tak môže byť poskytovaná ďalšia odborná zdravotná starostlivosť, čo je nepochybne v ich najlepšom záujme. Matka v priebehu konania neuviedla, a ani odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by osvedčovali, že prítomnosť otca na vyšetrení maloletých detí bezprostredne ohrozuje maloleté deti a preto je dôvodné podmieňovať udelenie súhlasu otca jeho neprítomnosťou na vyšetreniach maloletých detí.

31. Pokiaľ sa matka odvoláva na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 15CoP/64/2024 zo dňa 30.07.2024, ktorý mal riešiť analogickú právnu otázku odvolací súd uvádza, že v spomínanom prípade sa riešila situácia, kedy matka nedala súhlas s vyšetrením mal. dieťaťa v odbornej ambulancii a tiež vyjadrila nedôveru k ošetrojúcej lekárke, čo je skutkovo odlišný prípad. Z uvedených dôvodov ani táto argumentácia matky nebola spôsobilá prívodiť iné rozhodnutie.

32. Matka v podanom odvolaní namietala aj nevykonanie podstatných dôkazov, odklonenie sa od riadne vykonaných dôkazov a závažné rozpory v bodoch 13. až 15. odôvodnenia, čo odvolací súd rovnako vyhodnotil za nedôvodné odvolacie námietky. Na tomto mieste odvolací súd opätovne poukazuje na bod 21. tohto odôvodnenia, z ktorého vyplýva, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa dokazovanie nevykonáva, ale vychádza sa zo skutočností osvedčených. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súdom prostredníctvom označených dôkazov sa zisťujú najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné (pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, sp. zn. 2Cdo 105/2010).

33. Za daného stavu sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie o nesplnení podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a z tohto dôvodu napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

34. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).